

מהי התשוקה הדיסציפלינרית? מה באמת מניע אותנו?

הגר ברוסר מורה לאנגלית, ברנקו וייס איתן

השפה האנגלית מבחינה בין שלוש מילים: *lust*, *desire*, *passion*. שלושתן אומרות תשוקה. זו האחרונה איננה, להערכתי, מעניינו של חיבור זה. נשארנו אפוא עם *desire* ו-*passion*. איזו משתיהן מגדירה טוב יותר את "התשוקה המניעה"? זו שגורמת לנו לצמוח, להתפתח, להניע ולסחוף?

שתי מילים לתשוקה. אך לעומת *passion*, המתייחסת ללהט הפנימי, לבעירה, שגואים לנוכח כל מה שהוא חדש ומלהיב ושוככים כעבור זמן מה, הרי ההשתוקקות או ההתאוות, ה-*desire*, היא המניעה לפעולה למרות השגרה האפורה, האתגרים העצומים וגם הכישלונות - שנדמים לעתים בלתי נמנעים.

ואכן, האתגרים הם עצומים במיוחד בתוך מערכת חינוך ממלכתית, המבינה שהמאה ה-21 כבר כאן, אך מתקשה להיפרד ממדיניות השינון וההיבחנות; הרוצה שינוי אך מתקשה להיפרד מבית הספר הישן והמוכר. ההשתוקקות היא אכן הכרחית כדי להביא גם חדשנות לתוך הכיתות - גם בחטיבה העליונה, כשבחינות הבגרות המאיימות תלויות מעל כחשרת עננים ובולמות מטבען רוחות של שינוי.

להגיע מדי בוקר עם שיר חדש בלב; לשאת את דגל התשוקה - *desire* - להנחלת השפה האנגלית ולאהבתה; להשתמש בכלים שהמאה הזו נתנה בידינו, ובאין מחשב לכל תלמיד - להשתמש בטלפונים הסלולריים לחיפוש מידע, לעריכת סקרים (*google forms*) לחידונים ולבחנים (*kahoot!*), למילון אלקטרוני (*morfix*) ועוד. להשתמש בפלטפורמות כמו *moodle* לפרויקטים

ולהשתוקק, ללא הפסקה, לנתק את התלות של תלמידיי בי כמקור הידע הבלעדי.

במאמרו "למידה משמעותית - מהססמה לכיתה" אומר יורם הרפז כי "למידה משמעותית מונעת בידי תשוקה להרחיב ולהעמיק את 'העצמי' ולשנות את אופן הקיום שלו בעולם באמצעות מעורבות ב'פרויקטים' של למידה ויצירה". לשם אני חותרת, מונעת על-ידי התשוקה לשנות ו"להדביק" בתשוקה שלי את הספקנים. אני מאמינה כי "actions talk louder than words", וכי אפשר להתוות דרך באמצעות עבודת צוות הדוקה, צפייה בעמיתים ותהליכי מישוב תכופים.

עוד אני מאמינה כי כוח התשוקה הדוחף אותי - אותנו ללמידה מתמדת (long life learning) הוא הפרפטום מובילה שלי - שלנו. הלמידה שלי, המתרחשת - לא רק באופן הברור ביותר בקורסים והשתלמויות, אלא גם במפגשים היום-יומיים עם הקולגות שלי בחדר המורים ובמיוחד בתוך כותלי הכיתה - מטעינה אותי בכל פעם מחדש בתשוקה. ■